

Februar 2017

Dual use additiver i fødevarekontaktmaterialer, FKM, af plast

Der kan i fødevarekontaktmaterialer af plast være stoffer, der også anvendes som tilsætnings- og aromastoffer i fødevarer. Stofferne er derfor omfattet af flere forskellige dele af lovgivningen, hvor reguleringsprincipperne kan være forskellige. For plast bliver disse stoffer omtalt som 'dual-use' additiver.

Dual use additiver må ikke afgives

- i mængder, der kan have en teknologisk effekt i maden. Hvis stoffet er tilsat plasten for, at det skal have en teknologisk effekt i maden, så er der nemlig tale om en aktiv eller intelligent emballage, der skal opfylde kravene i [forordning 450/2009](#) om aktive og intelligente materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer.
- i mængder, der overstiger den laveste grænse for indhold i fødevaren i reglerne for plast-, tilsætnings- og aromastoffer. For eksempel må antioxidanten butylhydroxyanisol, BHA, ikke afgives fra plast i mængder der overstiger grænseværdien for migration fra plast på 30 mg/kg fødevare, og dette bidrag skal medregnes, hvis plasten anvendes til kontakt med fødevarer, der kan indeholde BHA anvendt som tilsætningsstof.
- i mængder over migrationsgrænseværdien for plast til fødevarer, hvor stofferne ikke er tilladte som tilsætnings- eller aromastof.

Eksempler på dual use additiver er visse tinforbindelser, sulfitter, og antioxidanterne BHA, BHT og gallater. I EU Kommissionens [vejledning til forordning 10/2011](#) om plastmaterialer og -genstande bestemt til kontakt med fødevarer er der en ikke-udtømmende liste over dual use additiver på siderne 23-27.

Producenter og importører af plast skal i overensstemmelseserklæringen for materialet angive et evt. indhold af dual use additiver, og på forlangende mængden der afgives til fødevaren. Dette skal ske, så en producent af fødevarer kan tage højde for et evt. bidrag fra emballagen.